DOMSTOLENS DOM
av den 3 juli 1979 *

I de förenade målen 185/78 till 204/78

har Economische Politierechter (polisdomstol i frågor om ekonomisk brottslighet) vid Arrondissementsrechtbank (underrätt) i Rotterdam till domstolen gett in en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 177 i EEG-fördraget i den brottmålsrättegång som pågår vid den nationella domstolen mot

J. van Dam en Zonen (målen 185 och 186/78),

J. en W. Lokker Corneliszonen (målen 187 och 188/78),

Rederij Delta BV (mål 189/78),

Gebr. J. en W. Melissant (målen 190 och 191/78),

C. Tanis Jaczn en Zonen (mål 192/78),

Jan Tanis, fiskare (mål 193/78),

Gebr. Van der Klooster (mål 194/78),

Jac. Van der Klooster en Zoon (mål 195/78),

Jac. Tanis, Kmrszn en Zonen (mål 196/78),

Jan Grinwis, fiskare (mål 197/78),

Anthonij Redert, fiskare (mål 198/78),

A. Redert en G. Tanis (mål 199/78),

Joh. en Kr. Orgers Gerritzonen (mål 200/78),

Visserijbedrijf Wisselvalligheid BV (mål 201/78),

* Rättegångsspråk: nederländska.

Johannes Tanis, fiskare (mål 202/78),

Johannes Grinwis, fiskare (mål 203/78),

Adam 't Mannetje, fiskare (mål 204/78)

alla med huvudkontor eller hemvist i Goedereede.

Begäran avser tolkningen av artikel 102 i akten av den 22 januari 1972 om anslutningsvillkoren och anpassningarna av fördragen samt av vissa gemenskapsrättsliga regler vad beträffar nationella åtgärder som rör fångstkvoter för sjötunga och rödspätta i Nordsjön.

DOMSTOLEN

sammansatt av ordföranden H. Kutscher, avdelningsordförandena J. Mertens de Wilmars och Mackenzie Stuart samt domarna P. Pescatore, M. Sørensen, A. O'Keeffe, G. Bosco, A. Touffait och T. Koopmans,

generaladvokat: G. Reischl,
justitiesekreterare: A. Van Houtte,

meddelar följande

dom

DOMSKÄL

1 Genom en serie om tjugo domar av den 18 juli 1978, som inkom till domstolen den 14 september 1978, har Economische Politierechter vid Arrondissementsrechtbank i Rotterdam enligt artikel 177 i EEG-fördraget till domstolen ställt frågor om tolkningen av artikel 5 i EEG-fördraget och artikel 102 i anslutningsakten för en bedömning av om de åtgärder som den nederländska regeringen vidtagit för att begränsa fångsten av sjötunga och rödspätta i Nordsjön är förenliga med gemenskapsrätten.

2 Det framgår av handlingarna att åtal väckts vid Economische Politierechter mot tjugo fiskeföretag eller fiskare för överträdelse av bestämmelserna i de nederländska förordningar som för 1978 fastställde fångstkvoter för sjötunga

och rödspätta i Nordsjön, nämligen "förordning om provisorisk reglering av begränsningen av fångsten av sjötunga och rödspätta 1978" och "förordning om provisorisk reglering av fångstkvoter för sjötunga och rödspätta i Nordsjön 1978". Inför den nationella domstolen har de tilltalade försvarat sig genom att åberopa omständigheten att, då den övergångsfrist som fastställs i artikel 102 i anslutningsakten löpte ut den 1 januari 1978, omfattades åtgärder för att bevara havets biologiska resurser av gemenskapens behörighet. Följaktligen var den nederländska regeringen inte längre bemyndigad att sätta de bestämmelser i kraft som åtalet stöder sig på. De tilltalade har dessutom gjort gällande att även om de nederländska bestämmelserna lagligen satts i kraft, skulle de ändå vara oförenliga med gemenskapsrätten på grund av att de diskriminerar de nederländska fiskarna, eftersom övriga medlemsstater tillämpar mindre stränga bestämmelser för samma havsområde.

3 För att kunna avgöra denna tvist har Economische Politierechter till domstolen ställt följande tre frågor:

1) Vilken dag löpte den tidsfrist ut som fastställs i artikel 102 i akten om anslutningsvillkoren och anpassningarna av fördragen?

2) Grundar sig de åtgärder som föreskrivs enligt Reglement zee- en kustvisserij (förordning om havs- och kustfiske) från 1977 (Staatsblad 666), som dessa framställs i Beschikking voorlopige regeling vangstbeperking tong en schol (förordning om provisorisk reglering av begränsningen av fångsten av sjötunga och rödspätta) 1978 och Beschikking voorlopige regeling contingentering tong en schol Noordzee (förordning om provisorisk reglering av fångstkvoter för sjötunga och rödspätta) 1978 (Staatscourant 1977, 255), på gemenskapsbestämmelser eller på fördragsenliga skyldigheter som gemenskapen i enlighet med artikel 5 i EEG-fördraget ålagt medlemsstaterna, eller på behörighet som tilldelats medlemsstaterna av gemenskapen?

3) Är innehållet i nämnda bestämmelser förenligt med gemenskapsrätten?

Den första frågan (tolkningen av artikel 102 i anslutningsakten)

4 Enligt artikel 102 i anslutningsakten skall rådet "senast från och med det sjätte året efter anslutningen på förslag från kommissionen fastställa villkoren

för fiske i syfte att se till att fiskevattnen skyddas och att havets biologiska resurser bevaras". Det är svårt att klart avgränsa den tidsfrist som fastställs i denna bestämmelse eftersom texten inte hänvisar till en bestämd tidpunkt utan till en tidrymd som anges med uttrycket "sjätte året efter anslutningen". Detta uttryck kan förstås så, att det antingen betecknar början eller slutet av detta år, dvs. den 1 januari eller den 31 december 1978. Det är emellertid möjligt att avgöra denna fråga genom att hänvisa till den allmänna bestämmelsen i artikel 9 i anslutningsakten, vars andra punkt föreskriver, att "med förbehåll för de tidpunkter, tidsfrister och särskilda bestämmelser som fastställs i denna akt, skall tillämpningen av övergångsbestämmelserna upphöra vid utgången av år 1977". En jämförelse med denna bestämmelse visar att fastställelsen av en bestämd tidsfrist i artikel 102 inte skulle ha någon praktisk betydelse om utgången av denna tidsfrist sammanföll med den allmänna tidpunkt som fastställs i artikel 9.2, dvs. den 31 december 1977. Av detta framgår att den tidsfrist som fastställs i artikel 102 inte har någon mening om inte uttrycket "senast från och med det sjätte året efter anslutningen" tolkas så att det inte avser början utan slutet av det sjätte året, dvs. den 31 december 1978.

5 Svaret på den första frågan blir alltså att den tidsfrist som fastställs i artikel 102 i akten om anslutningsvillkoren och anpassningarna av fördragen löpte ut den 31 december 1978.

Den andra frågan (behörighet)

6 Det framgår av ovanstående att de faktiska omständigheter som ligger till grund för de vid Economische Politierechter anhängiga åtalen hänför sig till en period under vilken övergångsfristen i artikel 102 inte hade löpt ut.

7 Emellertid måste man också komma ihåg att rådet vid den aktuella tidpunkten inte hade infört de skyddsåtgärder som föreskrivs i artikel 102. Denna omständighet gav upphov till osäkert rättsläge, utan att för den skull leda till ett rättsligt vakuum ur en gemenskapsrättslig synvinkel. Domstolen har i sin dom av den 16 februari 1978 i målet 61/77 Kommissionen mot Irland (Rec. s. 417, domskälen 28–37 och 56–68) angett gällande rätt på detta område och kompetensfördelningen mellan gemenskapen och medlemsstaterna. Härav följer att medlemsstaterna under 1978 hade rätt och skyldighet att inom sina respektive jurisdiktionsområden vidta alla åtgärder som är förenliga med gemenskapsrätten, för att skydda havets biologiska resurser och särskilt att

fastställa fångstkvoter för de företag och fiskare som lydde under deras överhöghet.

8 Svaret på den andra frågan blir alltså att sådana åtgärder som de som omfattas av den nationella lagstiftning till vilken den hänskjutande domstolen hänvisar, vid den aktuella tidpunkten låg under medlemsstaternas behörighet.

Den tredje frågan (materiella krav som följer av gemenskapsrätten)

9 Det framgår av handlingarna och av de argument som framförts av de personer som åtalats inför den nationella domstolen, att de skyddsåtgärder som infördes i Nederländerna för 1978 kritiseras därför att de diskriminerar de nederländska fiskarna, eftersom andra medlemsstater tillämpar bestämmelser som är mindre stränga inom det aktuella området. Detta skulle innebära att fiskare som inte omfattas av de nederländska myndigheternas jurisdiktion, t.o.m. i de farvatten som tillhör Nederländernas fiskezon kan bedriva en lönsammare fiskeverksamhet än de nederländska fiskarna. De tilltalade anser därför att den nederländska lagstiftningen står i strid med principen i artikel 7 i EEG-fördraget som, enligt dem, skall säkerställa likabehandling av medborgarna i alla medlemsstater.

10 I detta sammanhang bör det framhållas att de skyddsåtgärder som man enats om inom gemenskapen i samråd med kommissionen grundar sig på en ansvarsfördelning mellan medlemsstaterna, på så sätt att varje medlemsstat i nuvarande situation kontrollerar de fångster som lossas i dess egna hamnar, i enlighet med bestämmelserna i dess egen lagstiftning om fångstkvoter. Tillämpningen av nationella rättsregler, vilkas förenlighet med gemenskapsrätten för övrigt inte bestrids, kan inte anses strida mot diskrimineringsförbudet, på grund av andra medlemsstaters påstådda tillämpning av mindre stränga bestämmelser. Om olikheter av detta slag förekommer, bör de avskaffas med hjälp av de samråd som föreskrivs i bilaga VI till Haagresolutionen, vilken omnämns i den dom till vilken det hänvisas ovan, men de kan inte ligga till grund för en anklagelse om diskriminering när det gäller bestämmelser som antagits av en medlemsstat som tillämpar fångstkvotsreglerna på ett rättvist sätt gentemot alla personer som omfattas av dess jurisdiktion.

11 Svaret på den tredje frågan blir alltså att nationella bestämmelser, som t.ex. de nederländska bestämmelserna om fångstkvoter för fiske, till vilka den

nationella domstolen hänvisar, inte kan betraktas som diskriminerande när de tillämpas enhetligt på alla fiskare som omfattas av den berörda medlemsstatens jurisdiktion.

Rättegångskostnader

12 De kostnader som har förorsakats Nederländernas, Danmarks, Franska republikens och Förenade kungarikets regeringar samt Europeiska gemenskapernas kommission, som har inkommit med yttrande till domstolen, är inte ersättningsgilla.

Eftersom förfarandet utgör ett led i beredningen av ett brottmål vid Economische Politierechter vid Arrondissementsrechtbank i Rotterdam, ankommer det på den domstolen att besluta om rättegångskostnaderna.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN

– angående de frågor som genom dom av den 18 juli 1978 förts vidare av Economische Politierechter vid Arrondissementsrechtbank i Rotterdam – följande dom:

1) **Den tidsfrist som fastställs i artikel 102 i akten av den 22 januari 1972 om anslutningsvillkoren och anpassningarna av fördragen löpte ut den 31 december 1978.**

2) **Åtgärder som de som omfattas av "Beschikking voorlopige regeling vangstbeperking tong en schol 1978" (förordning om provisorisk reglering av begränsningen av fångsten av sjötunga och rödspätta, 1978) och "Beschikking voorlopige regeling contingentering tong en schol Noordzee 1978" (förordning om provisorisk reglering av fångstkvoter för sjötunga och rödspätta i Nordsjön, 1978), båda av den 29 december 1977, omfattades vid den aktuella tidpunkten av medlemsstaternas behörighet.**

3) **Nationella bestämmelser, som t.ex. de nederländska bestämmelserna av den 29 december 1977 om fångstkvoter för fiske, kan inte betraktas som**

diskriminerande när de tillämpas enhetligt på alla fiskare som omfattas av den berörda medlemsstatens jurisdiktion.

Kutscher Mertens de Wilmars Mackenzie Stuart Pescatore Sørensen

O'Keeffe Bosco Touffait Koopmans

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 3 juli 1979.

A. Van Houtte
Justitiesekreterare

H. Kutscher
Ordförande